

نگارخانه رضوان میزبان نمایشگاه خوش نویسی «ولایت»

نمایشگاه خوش نویسی «ولایت» از آثار استادان مدرسه عالی هنر رضوی چون علی اکبر رضوانی، محسن توسلی، جلیل صابری، محمد علی فراستی به مناسبت فرارسیدن دهه ولایت روز گذشته در نگارخانه رضوان

افتتاح شد. این نمایشگاه تا چهارشنبه ۱۳ خردادماه ادامه خواهد داشت و در دو نوبت زمانی ۹ تا ۱۳ و عصرها ۱۷ تا ۲۰ میزبان علاقه مندان خواهد بود.

چارسوق، هنر

تعطیلی ۲ روزه سالن های نمایش کشور

نمایش های کشور به دلیل هم زمانی با سالگرد رحلت امام خمینی ^(ع)، دوشب اجراخواهند داشت. به گزارش خبرگزاری ایلنا؛ از زمان اذان مغرب روز چهارشنبه (۱۳ خرداد) تا پایان روز پنجشنبه (۱۴ خرداد)، نمایش های کشور

به صحنه نمی روند.

اجرای نمایش ها، از روز جمعه (۱۵ خرداد)، طبق روال سابق می تواند ادامه پیدا کند. در این بازه زمانی، نمایش های مناسبتی، مذهبی و سوگواره ها، با رعایت قوانین سالن، مجاز به اجرا هستند.

«عروس لبنان» آماده نمایش شد

مستند «عروس لبنان» که روایت زندگی شهید معصومه کرباسی، نخستین زن ایرانی ترور شده به دست رژیم صهیونیستی است پس از پشت سر گذاشتن مراحل تولید در روزهای آخر پس تولید قرار دارد. روایت «عروس لبنان» به کارگردانی مهدیه سادات محور

از خلال خاطرات و روایت های پنج فرزند این خانواده، دوستان شهید، هم زمان شطرات و خانواده های آنان شکل می گیرد و تلاش دارد تصویری از عشق، ایستادگی و زیست یک خانواده ایرانی در متن روزهای مقاومت ارائه دهد. تصویربرداری این مستند در لبنان و در شهر نبطیه، همچنین ایران در شهرهای شیراز، قم و تهران انجام شده و روند تولید آن در خلال جنگ اسرائیل علیه لبنان انجام شده است.

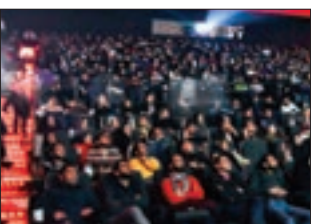
ندارک نهایی سریال «بچه زرنگ» برای پخش

تولید سریال «بچه زرنگ» جدیدترین ساخته گروه هنر-پویا با نام «گروه نجات جنگل» در ایام جنگ دوازده روزه و جنگ تحمیلی سوم ادامه یافت تا هرچه زودتر برای کودکان

مهر، نسخه سریالی «بچه زرنگ» با نام «گروه نجات جنگل» به کارگردانی بهمن نكویی و محمد جواد جنتی اکنون فرایند های پایانی ساخت را سپری می کند. هم زمان با ادامه تولید این سریال، پوستر تیزینگ «گروه نجات جنگل» که نشان از ماجراجویی تازه بچه زرنگ و بری دارد، رونمایی شد. پویانمایی سینمایی «بچه زرنگ» در گیشه بیش از ۶۲ میلیارد تومان فروش داشت. این فیلم با احتساب اکران سینماسیار، فروشی نزدیک به ۷۰ میلیارد تومان با بیش از ۲ میلیون مخاطب را تجربه کرد و توانست عنوان پرمخاطب ترین پویانمایی تاریخ سینمای ایران را از آن خود سازد.

در هفته گذشته سینماها میزبان ۳۰۰ هزار مخاطب شدند

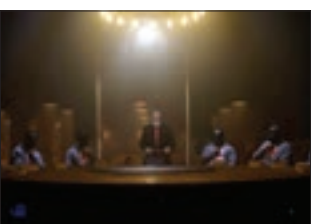

سینماهای سراسر کشور در دهمین هفته سپری شده از سال جاری و از روز شنبه ۲ خرداد تا پایان روز جمعه ۸ خرداد میزبان ۳۰۰ هزار مخاطب شد. این در حالی است که گیشه سالن ها نیز در این بازه زمانی عدد ۴۰ میلیارد و ۳۷۴ میلیون تومان را به ثبت

رساند. پردیس سینمایی کوروش ۱۷ هزار و ۴۹۰ مخاطب همانند هفته های گذشته در صدر فهرست پرمخاطب ترین سینماهای کشور قرار گرفت. پردیس سینمایی ایران مال با ۱۳ هزار و یک مخاطب، پردیس سینمایی هدیش با ۱۰ هزار و ۴۲۸ مخاطب، مجموعه سینمایی هنر شهر آفتاب با ۷ هزار و ۵۰۲ مخاطب و پردیس سینمایی اکومال کرج با ۷ هزار و ۴۵۶ مخاطب نیز در رتبه های بعدی قرار گرفتند.

همچنین فیلم «ماجراجویی در جزیره جیمزباند» به کارگردانی بهمن گودرزی با ۹۲ هزار و ۴۶۶ مخاطب، «تهران کنارت» به کارگردانی علی بهراد با ۷۱ هزار و ۱۰۲ مخاطب، «کفایت مذاکرات» به کارگردانی سهیل موفق با ۴۳ هزار و ۱۴۴ مخاطب، «آنتیک» به کارگردانی هادی نائیجی با ۴۵ هزار و ۹۶۱ مخاطب و «تاکسیدرمی» به کارگردانی محمد پایدار با ۱۴ هزار و ۸۶۰ مخاطب نیز به عنوان پنج فیلم پرمخاطب هفته گذشته معرفی شدند.

«شهروند و مافیا» هر شب روی آنتن تلویزیون می رود

فصل دوم برنامه تلویزیونی «شهروند و مافیا (باشگاه حرفه ای ها)، به کارگردانی و تهیه کنندگی مجید فتاحی این شب ها ساعت ۲۰ از شبکه نسیم پخش می شود. فصل اول شهروند و مافیا از شبکه سلامت و شبکه

نسیم پخش شده است. در این مسابقه افراد به صورت پنهانی بین دو گروه شهروند و مافیا تقسیم می شوند و شهروندان بایستی با آزمون و خطا افراد گروه مافیا را شناسایی و آن ها را حذف کنند.

گفت وگو با هنرمندان تولیدکننده ظروف سنگی که سختی کوه را با مهارت دست نرم می کنند

هنری با ظرفیت های فراموش شده

طنین همتی | در حاشیه جنوبی مشهد، جایی که کوه های تیره رنگ بارگه های سنگ «سریانتین»، به چشم می خورد، هنر قدیمی سنگ تراشی هنوز زنده است. این منطقه که از ابتدای بولوار نماز و رضا شهر (میدان تیر قدیم ارتش) شروع شده و تا انتهای محله آب و برق ادامه دارد، معدن اصلی سنگی است که مشهدی ها به آن «هرکاره» می گویند. امروز در این مسیر تنها دو یا سه معدن فعال باقی مانده است. کامیون هایی که از دل این کوه ها بیرون می آیند، قطعات بزرگ سنگ را با خود می آورند، سنگ هایی که در نگاه اول چیزی جز تکه هایی سخت نیستند. اما کمی آن طرف تر، در کارگاه هایی در حوالی شهر که هنوز سرپا هستند، این سنگ ها وارد دنیای دیگری می شوند. در کارگاهی در حوالی تپه سلام مشهد، صدای مداوم دستگاه های تراش قطع نمی شود و سنگ های تکه تکه شده، زیر دست استادکاران آرام آرام شکل می گیرند تا به دیزی ها و ظرف های سنگی تبدیل شوند. در فضای کارگاه، همه جا را گرد سنگ پوشانده و ذرات معلق در هوا گرد سفیدی را در فضا حاکم کرده و بوی خاک مرطوب را می توانی استشمام کنی. دستگاه ها می چرخند و دست های کارگران با دقت زیاد، لایه های سنگ را می تراشند تا فرم نهایی طرف ظاهر شود. اینجا دقیقاً همان جایی است که سختی کوه با مهارت دست انسان نرم می شود. برای اینکه این وضعیت امروز این هنر بومی و چالش های آن باخبر شویم، به سراغ کسانی رفتیم که سال هاست با این سنگ زندگی می کنند. روایت آن ها، داستان مسیری است که سنگ از دل کوه طی می کند تا به کارگاه برسد و در نهایت راهی خانه های ما شود، مسیری که این روزها با تغییرات شهری و مشکلات اقتصادی گره خورده است.

عکس: نازنین شادری / شهریار

● سنگی قدیمی به نام «هرکاره»

در یکی از همین کارگاه ها با حسن سالاری گفت وگو کردیم؛ سنگ تراشی که بیش از ۲۵ سال از عمرش را میان همین سنگ ها و صدای دستگاه ها گذرانده است. او با تجربه ای که از شاگردی تا

استادی دارد، از سنگی می گوید که به خاطر مقاومت و ویژگی های خاصش، قرن هاست بخش جدایی ناپذیر فرهنگ و هنر مشهد بوده است.

به گفته وی، سنگ تراشی در مشهد قدمتی طولانی دارد و سابقه آن حتی به پیش از ورود امام رضا^(ع) به خراسان می رسد. او به روایت هایی اشاره می کند که براساس آن ها گفته می شود هنگام ورود امام رضا^(ع) به محدوده مشهد، در طرفی سنگی از ایشان پذیرایی شده است. در برخی نقل ها آمده که آن حضرت برای کسانی که در این حرفه فعالیت و یا از این ظروف استفاده می کنند، دعا کرده اند.

به گفته این هنرمند با تجربه، ماده اولیه اصلی این هنر، سنگی است که در میان قدیمی ها به «سنگ هرکاره» معروف است و این موضوع نشان از همین قابلیت چندمنظوره بودن آن می دهد، چون با این سنگ می توان انواع ظروف و وسایل مختلف را ساخت.

اوبه آن طرف کارگاه اشاره می کند که تکه های سنگ خام بروی هم سوار شدند و توضیح می دهد؛ این سنگ ویژگی های خاصی دارد که آن را برای ساخت ظروف بسیار مناسب می کند. یکی از مهم ترین این ویژگی ها، حالت نسبتاً چرب و خاصیت رسانایی حرارتی آن است. به همین دلیل، وقتی ظرف سنگی روی حرارت قرار می گیرد، گرما به طور یکنواخت در آن پخش می شود و احتمال ترک خوردن ظرف کم می شود. سالاری بیان می کند؛ حتی خاک این سنگ هم رفتاری متفاوت دارد؛ به طوری که اگر با آب مخلوط شود، مانند بسیاری از خاک ها به گل سفت تبدیل نمی شود و بعد از خشک شدن، دوباره به حالت پودری برمی گردد. بخش درخورتوجهی از این سنگ ها در مناطق جنوبی مشهد، به ویژه محدوده رضا شهر، استخراج می شود و همین کیفیت مناسب باعث شده مشهد به یکی از مراکز اصلی تولید ظروف سنگی در کشور تبدیل شود. هرچند در برخی مناطق دیگر ایران سنگ هایی مشابه یافت می شود، اما از نگاه فعالان این حوزه، کیفیت و ویژگی های این سنگ مشهد با بسیاری از نمونه های دیگر مقایسه شدنی نیست.

● از دل معدن تا شکل گیری یک ظرف سنگی

سالاری همان طور که در تلاش است با تراش های ریز روح هنر را بر سنگ نیمه جان سوار کند، درباره روند کار توضیح می دهد؛ فرایند تولید ظروف سنگی از معدن آغاز می شود. ابتدا سنگ ها در معدن استخراج و به شکل های اولیه، معمولاً گرد یا نیمه تراش، آماده می شوند. سپس این قطعات به کارگاه ها منتقل می شوند تا مراحل اصلی تراش و شکل دهی روی آن ها انجام شود. در کارگاه، سنگ ها با استفاده از ابزارها و دستگاه های مخصوص، به تدریج تراش داده می شوند تا به شکل ظروف مختلف درآیند. بسته به نوع محصول، زمان تولید متفاوت است، اما در برخی موارد تبدیل یک قطعه سنگ به قابلمه سنگی حدود یک ساعت زمان می برد.

این هنرمند سنگ تراشی می گوید؛ در گذشته تولیدات این صنعت بیشتر به «دیزی سنگی» محدود می شد؛ ظرفی که برای پخت غذاهایی مانند آبگوشت و خورشت استفاده می شد، اما با گذشت زمان و افزایش امکانات تولید، تنوع محصولات بیشتر شده است. امروزه سنگ تراشان محصولاتی همچون قابلمه، بشقاب، کاسه، ماهیتابه، شکلات خوری و حتی قلیان سنگی تولید می کنند. سالاری توضیح می دهد؛ در سال های اخیر به دلیل کاهش قدرت خرید مردم، تقاضا برای برخی محصولات تزئینی مانند شکلات خوری کم شده و بازار بیشتر روی ظروف کاربردی متمرکز مانده است.

● کوهسنگی؛ بازار قدیمی ظروف سنگی مشهد

به گفته سالاری، منطقه کوهسنگی مشهد نقش مهمی در تاریخ عرضه ظروف سنگی داشته است. در گذشته، کوهسنگی به نوعی مرکز فروش یا «میدان اصلی» عرضه این محصولات به شمار می رفت؛ دلیل این موضوع هم نزدیکی این منطقه به کوه ها و محل استخراج سنگ بود. تولیدکنندگان پس از تراش سنگ ها، ظروف را از کارگاه ها به کوهسنگی می آوردند و در آنجا به فروش می رساندند. به همین دلیل، بسیاری از مسافران و شهروندان برای خرید ظروف سنگی به این منطقه مراجعه می کردند و کوهسنگی به عنوان یکی از مراکز شناخته شده فروش این محصولات شهرت داشت. اما با گذشت زمان و تغییرات شهری، از جمله ساخت وسازهای جدید و تغییر کاربری برخی فضاها، این بازار سنتی رونق گذشته خود را از دست داده است.

ظرفیتی که می توانست به صنعتی بزرگ تبدیل شود سالاری معتقد است؛ اگر این هنر و این سنگ ارزشمند در کشوری دیگر وجود داشت، احتمالاً امروز به یک صنعت بزرگ و سازمان یافته تبدیل شده بود. او از تجربه ای یاد می کند که طی آن فردی از کشور چین برای بررسی امکان سرمایه گذاری در این حوزه به مشهد آمده بود. این فرد پس از بازدید از کارگاه ها، پیشنهاد صادرات گسترده محصولات سنگی را مطرح می کند، اما حجم سفارش ها آن قدر بالا بوده که کارگاه های موجود توان تأمین آن را نداشتند. علاوه بر ظرفیت محدود تولید، نبود زیرساخت های مناسب بسته بندی استاندارد، یکی دیگر از موانع جدی در مسیر صادرات ظروف سنگی بوده است.

سالاری با وجود همه این چالش ها، تأکید می کند؛ سنگ تراشی همچنان در مشهد زنده است و برخی کارگاه ها به تولید ظروف سنگی ادامه می دهند. به باور او و دیگر فعالان این حوزه، اگر حمایت بیشتری از این هنر صورت بگیرد و زمینه معرفی بهتر آن در بازارهای داخلی و خارجی فراهم شود، می توان دوباره به رونق این صنعت کمک کرد و آن را به جایگاه شایسته اش بازگرداند.

● هنری با قدمت سال ها تلاش و ممارست

باقر یوسفی دیگر هنرمندی است که حوالی مهدی آباد مشهد کارگاه دارد. او هم از این سنگ سخت ظروف هنری و مصرفی خلق می کند. خط و خطوط روی پیشانی و دستانش بیانگر سال ها تلاش و ممارست در این هنر موروثی است، می گوید؛ حدود سه دهه در این کار هستم و با گذشت این همه سال تازه احساس می کنم کم کم ظرافت های کار با سنگ را می شناسم. او به تکه سنگ بزرگی در دستش اشاره می کند و می افزاید؛ این سنگ ها در اصطلاح سنگ تراشان «سنگ کلنگی» نامیده می شوند، ماده اولیه تولید ظروف سنگی هستند. سنگ ها در ابعاد مختلف وارد کارگاه می شوند و پس از برش و آماده سازی، مراحل تراش روی آن ها انجام می شود. مهم ترین مرحله کار تشخیص سلامت سنگ است؛ اگر سنگ دارای رگه نامناسب باشد، برای ظروف پخت و پز استفاده نمی شود.

نگاهی به نمایشنامه «کنت ادرلند» اثر ماکس فریش

دادستانی سرگردان میان انطباق و آزادی

برای گسستن از ساختارهای عقلانی و بسته، بدل می شود. اما آیا این شورش واقعی است یا فقط فرافکنی ذهنی او؟ نمایش، قاطعانه به این پرسش پاسخ نمی دهد و مخاطب را در نوسانی تأمل برانگیز میان واقعیت و خیال رها می کند. نمایشنامه، بافتی نمادین دارد که در آن آزادی در برابر انطباق، به عنوان کشمکش بنیادین به تصویر کشیده می شود؛ مارتین، شخصیت اصلی، از نظام حقوقی و انتظارات اجتماعی می گریزد تا

برای گسستن از ساختارهای عقلانی و بسته، بدل می شود. اما آیا این شورش واقعی است یا فقط فرافکنی ذهنی او؟ نمایش، قاطعانه به این پرسش پاسخ نمی دهد و مخاطب را در نوسانی تأمل برانگیز میان واقعیت و خیال رها می کند. نمایشنامه، بافتی نمادین دارد که در آن آزادی در برابر انطباق، به عنوان کشمکش بنیادین به تصویر کشیده می شود؛ مارتین، شخصیت اصلی، از نظام حقوقی و انتظارات اجتماعی می گریزد تا

قفسه

«کنت ادرلند» نمایشنامه ای است که در مرکز روایت آن، مارتین، دادستانی وظیفه شناس، قرار دارد که با پرونده ای عجیب مواجه می شود و آرام آرام به سمت گسست از واقعیت و درآمیختن با

افسانه ای انقلابی سوق می یابد. داستان با پرونده قتل یک کارمند بانک آغاز می شود؛ قتلی که بی هیچ انگیزه آشکاری رخ داده است. این جنایت، ذهن مارتین را به شدت مشغول می کند، چرا که با احساسات سرکوب شده خودش درمورد یکنواختی زندگی و نظام خشک قضایی طنین انداز می شود. او جذبوب افسانه ای می شود از مردی به نام «کنت ادرلند» که با تیری در دست، جامعه را به چالش می کشد. کم کم، هویت مارتین در نقش کنت حل می شود. او از منصب خود کناره می گیرد، جنبشی شورشی را رهبری می کند و به تجسم میل جمعی

کنت ادرلند / نوشته ماکس فریش / ترجمه جواد عاطفه /

نشر ایاس، ۱۴۰۴/ ۱۷۷ صفحه/ ۲۹۰ هزار تومان

